

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในงานวิจัย โดยเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การวิเคราะห์คัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมจากแหล่งข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
3. การวิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 3
4. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
 - 4.1 ความหมายของสื่อการเรียนการสอน
 - 4.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน
 - 4.3 ขั้นตอนการผลิต ออกแบบสื่อการเรียนการสอน
 - 4.4 สื่อการเรียนการสอนแบบมัลติมีเดีย
5. อินเทอร์เน็ตกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ: การจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยภายนอกประเทศ

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จากการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 2 (แก้ไขเพิ่มเติม) พุทธศักราช 2545 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย 4 สาระดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications) หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 1.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
1.เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและประโยคง่ายๆ ในสถานการณ์ใกล้ตัว	1.เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและคำแนะนำ ในสังคมรอบตัว	1.เข้าใจภาษาท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้งเข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ	1.เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูดรวมทั้งคำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ สำนวนเทศและคู่มือต่างๆ
2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ได้ ถูกต้องตามหลักการออกเสียง	2.อ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง	2.อ่านออกเสียงบทอ่านได้ ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน	2.อ่านออกเสียงบทอ่านได้ ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน
3.เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยอ่านโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ง่ายๆ	3.เข้าใจประโยค ข้อความสั้นๆ โน้ตย่อ โอนเป็นภาพ หรือสัญลักษณ์ และถ่ายโอนข้อมูลจากภาพ หรือสัญลักษณ์เป็นประโยค หรือข้อความสั้นๆ	3.เข้าใจ และตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-text Information) ในรูปแบบต่างๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง หรือถ่ายโอนข้อความที่เป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง	3.เข้าใจ ตีความ และ/หรือ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่างๆ ที่ซับซ้อนขึ้น ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง
4.เข้าใจบทสนทนาเรื่องสั้นๆ หรือนิทานง่ายๆ ที่มีภาพประกอบ	4.เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า และนิทาน		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
		4.เข้าใจ ตีความ และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อความ ข้อมูล และข่าว สาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับ เรื่องที่อยู่ในความสนใจใน ชีวิตประจำวัน	4.เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดีที่ซับซ้อนขึ้น จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อ อิเล็กทรอนิกส์

มาตรฐาน ค 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดง
ความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตารางที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ค 1.2

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
1.ใช้ภาษาอย่างง่าย สั้นๆ เพื่อ สร้างความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อ นวัตกรรมง่ายๆ	1.ใช้ภาษาอย่างง่าย เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล โดยใช้สื่อ นวัตกรรม ง่ายๆ และสื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในสถานศึกษา	1.ใช้ภาษาตามมารยาททาง สังคมเพื่อสร้างความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการ สื่อสารอย่างต่อเนื่อง โดย ใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ใน แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและ นอกสถานศึกษา	1.ใช้ภาษาตามมารยาททาง สังคมเพื่อสร้างความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการ สื่อสารอย่างต่อเนื่อง โดย ใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ใน แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและ นอกสถานศึกษา

ตารางที่ 2 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
2. ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อแสดงความต้องการของตนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีง่ายๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา	2. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความต้องการของตนเสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้สื่อเทคโนโลยี	2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นเห็นแสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือและบริการแก่ผู้อื่น และวางแผนในการเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นเห็นแสดงความต้องการของตน เสนอบริการแก่ผู้อื่น เจรจาต่อรอง และวางแผนในการเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา
3. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆ รอบตัวโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่างๆ	3. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ	3. ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประ สบ การณ์ของตนเองและสิ่ง ที่ตนสนใจ สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประ โยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ	3. ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ แลกเปลี่ยน ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราว หรือประเด็นปัญหาต่างๆ ตลอดจนเหตุการณ์ ปัจจุบันในชุมชนและสังคม และสิ่งที่ตนสนใจ สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งรวมทั้งวางแผนการเรียนและอาชีพ
4. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความรู้สึกรักของตนเองโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล	4. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความรู้สึกรักของตนเอง และบอกเหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล	4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกรักของตนเองและสิ่ง ที่ตนสนใจ สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งรวมทั้งวางแผนการเรียนและอาชีพ	4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกรักของตนเองและสิ่ง ที่ตนสนใจ สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งรวมทั้งวางแผนการเรียนและอาชีพ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
		4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และ โครงการในอนาคตรวมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และ ผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับตนเอง	4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตรวมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับตนเอง

มาตรฐาน ค 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

ตารางที่ 3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ค 1.3

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งใกล้ตัวทั่วไปด้วยท่าทาง ภาพคำ และข้อความสั้นๆ	1. ให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสังคมใกล้ตัวด้วยข้อความสั้นๆ	1. นำเสนอข้อมูลเรื่องราวสั้นๆ หรือกิจวัตรประจำวัน ประสิทธิภาพ รวมทั้งเหตุการณ์ทั่วไป	1. นำเสนอข้อมูล เรื่องราวที่เกี่ยวกับประสบการณ์ รวมทั้ง เหตุการณ์ หรือเรื่องต่างๆ ไป

ตารางที่ 3 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
2.นำเสนอความคิดรวบ ยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ ในกิจวัตรประจำวัน	2.นำเสนอความคิดรวบ ยอดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ ใกล้ตัว	2.นำเสนอความคิดรวบ ยอดเกี่ยวกับประสบการณ์ ส่วนตัวหรือเหตุการณ์ ต่างๆ	2.นำเสนอความคิดรวบ ยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ ต่างๆ กิจกรรม สินค้า หรือ บริการในท้องถิ่นของตน
3.นำเสนอความคิดเห็นที่มี ต่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้ อย่างถูกต้อง	3.นำเสนอความคิดเห็นที่มี ต่อเรื่องราวต่างๆ ที่ใกล้ ตัวอย่างมีวิจารณญาณ	3.นำเสนอความคิดเห็นที่มี ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ใน ท้องถิ่นและสังคมโลกได้ อย่างสร้างสรรค์	3.นำเสนอความคิดเห็นที่มี ต่อเหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรม สินค้า หรือ บริการในท้องถิ่นของตน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย
4.นำเสนอกิจกรรมทาง ภาษาที่เหมาะสมกับวัย ตามความสนใจด้วยความ สนุกสนาน	4.นำเสนอบทเพลงหรือ บทกวีที่เป็นที่รู้จักหรือ ข้อมูลจากสื่อประเภท ต่างๆ ตามความสนใจด้วย ความสนุกสนาน	4.นำเสนอบทเพลง บท ละครสั้น (Skit) เหตุการณ์ บทกวี หรือข้อมูลจากสื่อ ประเภทต่างๆ ตามความ สนใจด้วยความ สนุกสนาน	3.นำเสนอความคิดเห็นที่มี ต่อเหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรม สินค้า หรือ บริการในท้องถิ่นของตน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้อย่างสร้างสรรค์และมี ประสิทธิภาพ 4.นำเสนอบทกวี หรือ บท ละครสั้น (Skit) โดยใช้ โครงตามแนวคิดของ เจ้าของภาษา หรือแต่งขึ้น เองอย่างอิสระด้วยความ เพลิดเพลิน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ
นำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตารางที่ 4 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 2.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
1.เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรม และการใช้ ถ้อยคำ สำนวนง่ายๆ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	1.เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ สำนวน ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	1.ใช้ภาษาและทำทางใน การสื่อสารได้เหมาะสม กับระดับบุคคลและ วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	1.ใช้ภาษาและทำทางใน การสื่อสารได้เหมาะสม กับระดับบุคคล กาลเทศะ และวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา
2.รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งาน ฉลองในวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	2.รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งาน ฉลองในวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	2.รู้ที่มาและเหตุผลของ งานประเพณี วันสำคัญ ของชาติ ศาสนา และ วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	2.แสดงความคิดเห็นต่อ วัฒนธรรม ประเพณี ความ เชื่อ และความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความหมายและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 5 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 2.2

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
1.เข้าใจความแตกต่าง ระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทย ในเรื่องสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่ายๆ	1.เข้าใจความแตกต่าง ระหว่างภาษาต่าง ประเทศกับภาษาไทย ในเรื่องสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และ ข้อความง่ายๆ และ นำไปใช้อย่างถูกต้อง	1.เข้าใจความแตกต่าง ระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทย ในเรื่องสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความที่ซับซ้อน และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	1.เข้าใจความแตกต่าง ระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทย ในเรื่องสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความที่ซับซ้อน และนำไปใช้อย่างมี วิจารณญาณ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
2.เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย	2.เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสม	2.เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสม	2.เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้อย่างมี
3.เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง	3.เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม	3.เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง การเข้าสู่สังคม และอาชีพ	3.เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง การเข้าสู่สังคม และอาชีพ
4.สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม	4.สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม	4.เห็นคุณค่าและเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	4.เห็นคุณค่าและเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
		5.ตระหนักในคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมที่เรียน และนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง	5.ตระหนักในคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมที่เรียน และนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง
		6.รอบคอบ รับผิดชอบ และ	
		สังคม	

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

ตารางที่ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 3.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
1.เข้าใจคำ และกลุ่มคำ ภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	1.เข้าใจและถ่ายทอด เนื้อหาสาระภาษาต่าง ประเทศง่ายๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นๆ	1.เข้าใจและถ่ายทอด เนื้อหาสาระภาษาต่าง ประเทศที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ จากแหล่งข้อมูลที่ หลากหลาย	1.วิเคราะห์และสังเคราะห์ เนื้อหาภาษาต่างประเทศที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นๆ
2.ถ่ายทอดความหมายของ คำและกลุ่มคำที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	2.เข้าใจและถ่ายทอด เนื้อหาสาระภาษาต่าง ประเทศที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เป็นภาษาต่างประเทศ	2.ใช้ภาษาต่างประเทศใน การแสวงหาความรู้ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นๆ ด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	2.ใช้ภาษาต่างประเทศใน การแสวงหาความรู้ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้เพื่อขยายโลก ทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่ หลากหลายในรูปแบบ ต่างๆ
			3.อภิปรายเกี่ยวกับ ประสบการณ์ที่ได้รับจาก การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการค้นคว้าเนื้อหาสาระ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นๆ เป็น ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตารางที่ 7 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 4.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา	1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา ด้วยวิธีการและรูปแบบง่ายๆ 2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารกับบุคคลภายในสถานศึกษา	1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา และชุมชน ด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย 2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในรูปแบบต่างๆ กับบุคคลภายในสถานศึกษาและชุมชน	1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา และชุมชน ด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลายและซับซ้อน 2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในรูปแบบต่างๆ กับบุคคลภายในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

ตารางที่ 8 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 4.2

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
(ป.1 – 3)	(ป.4 – 6)	(ม.1 – 3)	(ม.4 – 6)
1. ใช้ภาษาต่างประเทศอย่างง่ายเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในท้องถิ่นของตน	1. ใช้ภาษาต่างประเทศอย่างง่ายเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง 2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม	1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารในการทำงานและสมัครงานในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง 2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าว ต่อรองอย่างมีเหตุผล 3. ใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านเพื่อการสื่อสารการจัดการด้านการเรียน การศึกษาต่อ และ/หรือ ด้านอาชีพ 4. ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของชุมชนท้องถิ่น หรือประเทศชาติในการส่งเสริมหรือสร้างความร่วมมือในสังคม	1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารในการทำงานสมัครงานและประกอบอาชีพ รวมทั้งการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์จำลอง และ/หรือสถานการณ์จริง 2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าว ต่อรองอย่างมีเหตุผล 3. ใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านเพื่อการสื่อสารการจัดการด้านการเรียน การศึกษาต่อ และ/หรือ ด้านอาชีพ 4. ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของชุมชนท้องถิ่น หรือประเทศชาติในการสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ และการแข่งขันในสังคมโลก

การวิเคราะห์คัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมจากแหล่งข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

บุญชม (2537) ได้กล่าวถึงแนวในการเลือกเนื้อหาและการจัดเนื้อหา ว่าหลักเกณฑ์ที่เป็นหัวใจของการคัดเลือกเนื้อหานั้นจะต้องมองไปที่ตัวของเนื้อหานั้นๆ ว่าจะต้องประกอบไปด้วย จุดประสงค์ เนื้อหา และวิธีการ ที่อยู่ในตัวเนื้อหานั้นๆ เอง โดยองค์ประกอบที่จะต้องพิจารณานั้น มีอยู่ 4 องค์ประกอบดังนี้

1. เนื้อหานั้นๆ จะต้องมีความถูกต้อง และทันสมัย (Validity) มีแนวคิดและหลักการของเนื้อหาที่ชัดเจน (Concept and Principle) รวมไปถึงทฤษฎีที่สามารถรองรับเนื้อหานั้นๆ ได้ (Theory)

2. เนื้อหานั้นๆ จะต้องมีความสำคัญต่อสิ่งต่างๆ ดังนี้

- การอยู่รอด (Survival)
- การใช้อย่างกว้างขวาง (Universal)
- การพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (creative)

3. เนื้อหานั้นๆ สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้

4. เนื้อหานั้นๆ สามารถจัดเข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย

ทั้งนี้เมื่อได้เนื้อหาตามที่พิจารณาตามองค์ประกอบต่างๆ อย่างเหมาะสมแล้วนั้น สามารถนำเนื้อหาต่างๆ ที่ได้เตรียมไว้ไปจัดได้ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. จัดลำดับเนื้อหาโดยยึดหลักตรรก (Logic) และหลักจิตวิทยา ดังนี้

- จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก (easy to difficult)
- จัดลำดับเนื้อหาโดยพื้นแนวคิดพื้นฐานความจำเป็น (Prerequisite)
- จัดลำดับเนื้อหาตามความจำเป็นจากส่วนรวมไปส่วนย่อย (Global to discrete)
- จัดลำดับเนื้อหาตามเหตุการณ์ (Sequence)
- จัดลำดับเนื้อหาจากเรื่องใกล้ตัวไปเรื่องไกลตัว

2. จัดเนื้อหาต่างๆ ที่พิจารณาไว้ให้มีความต่อเนื่อง (Continuity)

3. จัดเนื้อหาวิชาต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์กัน อาจอยู่ในรูปแบบของการบูรณาการ (Integration) หรือการถ่ายโอน (Transfer) ก็ได้

นาตยา (2546) ได้ให้แนวคิดในการคัดเลือกและจัดเนื้อหา ไว้ว่าต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สำคัญคือ เป้าหมายของการจัดเนื้อหาที่วางไว้คืออะไร เนื้อหาที่จัดเตรียมไว้สามารถตอบสนองความต้องการที่วางไว้หรือไม่ ผู้เรียนจะได้รับรู้อะไรบ้างจากเนื้อหานี้ๆ จะต้องใช้ความทักษะสามารถด้านใดบ้างในการจัดการกับเนื้อหานี้ๆ หรือในการพัฒนาเนื้อหานี้ๆ จะต้องใช้ช่วงจังหวะเวลาที่เหมาะสมในการพัฒนาหรือไม่ โดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. เนื้อหานี้ๆ จะต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากที่สุด
2. เนื้อหานี้ๆ สามารถจัดเรียงลำดับความยากง่ายได้อย่างเหมาะสม
3. สามารถใช้ช่วงเวลาจัดเรียงลำดับเนื้อหา
4. มีแนวคิดของเนื้อหาที่เป็นลักษณะหนึ่งต่อหนึ่ง
5. มีความลึกซึ้ง สามารถกำหนดช่วงเวลาในการบรรลุจุดมุ่งหมายของเนื้อหา และมีความซับซ้อนของเนื้อหาในระดับที่เหมาะสม
6. สามารถประยุกต์เนื้อหานี้ๆ เข้ากับกิจกรรม และทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลาย
7. มีการส่งเสริมให้แสวงหาสื่อและแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดไว้
8. เนื้อหาที่จัดเตรียมสามารถสนองนโยบายใดๆ ที่กำหนดไว้

9. เนื้อหาที่จัดเตรียมสามารถประเมินผลได้อย่างหลากหลาย ช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นพบความสามารถของตนเองได้แท้จริง

สรุปได้ว่า ในการคัดเลือกและจัดเนื้อหานั้นจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่างๆ 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ

1. เนื้อหานั้นๆ จะต้องมีความน่าสนใจ ทันสมัย มีความต่อเนื่อง สามารถจัดเนื้อหาตามลำดับความยากง่ายได้
2. เนื้อหานั้นๆ สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย สามารถหาสื่อ และแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมได้
3. เนื้อหานั้นๆ ต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเรียน เป็นสิ่งที่น่าสนใจ

Crane (2000) กำหนดเกณฑ์ในการประเมินเว็บเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในกิจกรรม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. เนื้อหา (Content)
 - มีความชัดเจนและเป็นจริงของเนื้อหาที่น่าสนใจ
 - มีความทันสมัยของเนื้อหา
 - มีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่วางไว้
 - มีการสนับสนุนมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ
 - มีวัตถุประสงค์ชัดเจน
 - มีสื่อประกอบการสอนที่เหมาะสม
 - มีความแปลกใหม่

2. ความน่าเชื่อถือ (Authority)

- ความเหมาะสมของการนำเสนอสื่อประกอบ
- ความเชี่ยวชาญของกลุ่มผู้ผลิตเว็บ
- ความไม่ลำเอียงในการนำเสนอข้อมูล
- สามารถติดต่อเจ้าของเว็บแหล่งข้อมูล

3. องค์ประกอบของการออกแบบเว็บ (Design and Technical Feature)

- ภาพประกอบมีความเหมาะสม
- พิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์หรือดาวน์โหลดข้อมูลได้
- องค์ประกอบในหน้าเว็บไม่ซับซ้อน
- ออกแบบเว็บสอดคล้องกันตลอด
- ไอคอน เมนู สัญลักษณ์ต่างๆ ง่ายต่อการใช้

4. การเข้าออก คั่นคว้า (Navigation)

- ผู้ใช้สามารถเคลื่อนย้ายไปมาได้สะดวกตลอดทุกหน้า
- เว็บที่ต้องการนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนมีอยู่จริง
- การเชื่อมโยงภายในและภายนอกเว็บทำงานได้ดี
- ไอคอนการเชื่อมโยงหน้าเว็บมีอยู่ในทุกหน้า

5. สิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment)

- มีนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงานของเว็บ
- มีกระบวนการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกันเป็นปัจจัยหลักของการทำงาน
- มีกระบวนการแบ่งปันความรู้ระหว่างผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญ
- มีโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์ในเว็บตลอดเวลา

Glencoe online (2002) ได้ระบุเกณฑ์ 5 ข้อในการประเมินเว็บ ในรูปของคำถามไว้ ดังนี้

1. ความน่าเชื่อถือ (Authority)

- มีข้อมูลของผู้เขียน เนื้อหา และผู้สนับสนุนเว็บนั้นๆ หรือไม่
- ข้อมูลที่มีอยู่เข้าใจง่าย สะดวกแก่การค้นพบหรือไม่
- ผู้เขียน หรือผู้สนับสนุน หรือผู้วิจารณ์เนื้อหาในเว็บ เป็นที่รู้จักหรือไม่
- มีที่อยู่หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ที่สามารถติดต่อได้หรือไม่

2. ความชัดเจน (Accuracy)

- ข้อมูลที่ปรากฏอยู่บนเว็บนั้นๆ เป็นจริงหรือไม่ สามารถพิสูจน์ได้เพียงใด
- มีข้อมูลสนับสนุนข้อมูลสิ่งที่นำเสนอมากกว่าแหล่งข้อมูลอื่นหรือไม่
- ข้อมูลนั้นๆ มีความเป็นปัจจุบันเพียงใด
- มีตัวเชื่อมโยง (links) เพิ่มเติมหรือไม่
- ข้อมูลสำคัญถูกละไว้หรือไม่
- การเขียนถูกหลักไวยากรณ์อย่างน้อยเพียงใด
- ข้อมูลแสดงความลำเอียงไปด้านใดหรือไม่

3. ความมีประโยชน์ (Usefulness)

- ข้อมูลที่ปรากฏตรงกับหัวข้อหรือไม่หากค้นหาด้วยเครื่องมือค้นหาเว็บ (search engine)
- เมื่ออ่านข้อมูลอย่างคร่าวๆ แล้วเข้าใจหรือไม่
- มีตัวเชื่อมโยง (links) หรือแนะนำต่อ (further reading) เพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่

4. ความทันสมัย (Currency)

- การปรับปรุงเว็บครั้งล่าสุดมีหรือไม่ และเป็นปัจจุบันไหม
- สื่อต่างๆ เป็นปัจจุบันเพียงใด

5. การนำเสนอ (Presentation)

- การเข้าสู่ข้อมูลง่ายเพียงใด
- การออกแบบมีส่วนส่งเสริมการเข้าสู่ข้อมูลอย่างไร
- แผนภูมิ รูปภาพ แผนผังประกอบเนื้อหา ช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้นหรือไม่
- การแบ่งส่วนต่างๆ ของเนื้อหา เป็นสัดส่วนเพียงใด

Kapoun (2004) ได้ให้เกณฑ์ในการพิจารณาเลือกเว็บในการจัดการเรียนการสอน
ครอบคลุมหัวข้อต่างๆ คล้ายคลึงกันคือ

1. ความชัดเจน (Accuracy)

- ใครเป็นเจ้าของเนื้อหาในเว็บ มีแหล่งติดต่อหรือไม่
- จุดประสงค์ของเนื้อหาที่มีคืออะไร
- เจ้าของเนื้อหาที่แสดงมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด

2. ความน่าเชื่อถือ (Authority)

- เว็บมาสเตอร์ (webmaster) เป็นคนเดียวกันกับเจ้าของเนื้อหาที่ปรากฏหรือไม่
- เคยมีหน่วยงานอื่นๆ เคยนำเนื้อหาที่ปรากฏไปเผยแพร่มาก่อนหรือไม่
- เว็บได้แสดงคุณภาพของเจ้าของเนื้อหาที่ปรากฏหรือไม่
- หน่วยงานของเว็บเป็นหน่วยงานใด

3. การมีวัตถุประสงค์ชัดเจน (Objectivity)

- มีการแสดงจุดประสงค์ของเว็บ หรือของเนื้อหาที่ปรากฏหรือไม่
- ข้อมูลมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใด
- มีการแสดงความคิดเห็นของเจ้าของเนื้อหาหรือไม่
- โฆษณาที่ประกอบหน้าเว็บมีวัตถุประสงค์ใด

4. ความทันสมัย (Currency)

- เว็บถูกสร้างเมื่อไร
- มีการปรับปรุงเว็บครั้งสุดท้ายเมื่อไร
- ตัวเชื่อมโยง (links) ยังเป็นปัจจุบันอยู่หรือไม่
- ตัวเชื่อมโยง (links) ที่ใช้การไม่ได้ยังถูกรบรจอยู่ในเนื้อหาหรือไม่
- เนื้อหา ข้อมูลต่างๆ ในเว็บ เป็นปัจจุบันเพียงใด

5. ขอบเขตของข้อมูลบนเว็บ (Coverage of the Web Documents)

- มีการประเมินหรือให้คำแนะนำใดๆเกี่ยวกับตัวเชื่อมโยง (links) ที่ให้ไว้โดยเจ้าของเนื้อหาบนเว็บ
- มีความสมดุลระหว่างภาพและข้อความหรือไม่
- การนำเสนอการอ้างอิงข้อมูลถูกต้องหรือไม่
- เว็บต้องการซอฟต์แวร์พิเศษในการดูข้อมูลส่วนต่างๆ และเกิดการสูญเสียข้อมูลไปมากเท่าไรเมื่อผู้ใช้ไม่มีซอฟต์แวร์พิเศษในการดู
- เว็บที่ต้องการเยี่ยมชมนั้นๆ ต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือไม่

สรุปได้ว่าการเกณฑ์ในการคัดเลือกเว็บเพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นจะต้องเน้นที่

1. มีเนื้อหาที่เป็นจริง มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน
2. มีความน่าเชื่อถือ
3. มีความทันสมัย
4. มีองค์ประกอบของเว็บที่ไม่ซับซ้อน การเข้าออกหน้าเว็บสะดวก

การวิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 3

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในรอบของช่วงชั้นที่ 3 (ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ไว้ดังนี้ (กรมวิชาการ,2545)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด และความคิดรวบยอด โดยใช้คำเสียง ทำทางในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ
2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 – 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)
3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
4. อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

6. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ในสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้น

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

การวิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อคัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมจากเครือข่ายต่างๆ บนระบบอินเทอร์เน็ต จึงต้องใช้การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นมาเป็นหลัก ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ช่วงชั้นที่ 3

สาระ	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	มาตรฐาน ต 1.1	ต 1.1.1 เข้าใจภาษาท่าทาง นำเสียง
	เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่านสามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ	ความรู้ลึกของผู้พูด รวมทั้งเข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบายที่พบในสื่อจริง
		ต 1.1.2 อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน
		ต 1.1.3 เข้าใจ และตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-text Information) ในรูปแบบต่างๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อ ความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง หรือถ่ายโอนข้อความเป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง
		ต 1.1.4 เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล และข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับ เรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	ต 1.2.1 ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา ต 1.2.2 ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือและบริการแก่ผู้อื่น และวางแผนในการเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา ต 1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ของตนเองและสิ่งที่ตนสนใจ สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งวางแผนการเรียนและอาชีพ ต 1.2.4 ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และโครงการในอนาคตพร้อมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับตนเอง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
	มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ	ต 1.3.1 นำเสนอข้อมูล เรื่องราวสั้นๆ หรือกิจวัตรประจำวันประสบการณ์ รวมทั้งเหตุการณ์ทั่วไป ต 1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ต 1.3.3 นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่างๆ ในท้องถิ่นและสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ต 1.3.4 นำเสนอบทเพลง บทละครสั้น (Skit) เหตุการณ์ บทกวี หรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่างๆ ตามความสนใจ ด้วยความสนุกสนาน
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความหมายและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ	ต 2.1.1 ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับระดับบุคคลและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ต 2.1.2 รู้ที่มาและเหตุผลของงานประเพณี วันสำคัญของชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ต 2.2.1 เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สำนวน ประโยค และข้อความที่ซับซ้อนและนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
		ค 2.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสม ค 2.2.3 เห็นประโยชน์ของการรับรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ การเข้าสู่สังคมและอาชีพ ค 2.2.4 เห็นคุณค่า และเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ ค 2.2.5 ตระหนักในคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมที่เรียน และนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม
สาระที่ 3 ภาษากับ ความสัมพันธ์กับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น	มาตรฐาน ค 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน	ค 3.1.1 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษา ต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ค 3.1.2 ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
สาระที่ 4 ภาษากับ ความสัมพันธ์กับ ชุมชนและโลก	มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศตาม สถานการณ์ต่างๆ ทั้งใน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม	ต 4.1.1 ใช้ภาษาต่างประเทศตาม สถานการณ์ต่างๆ ภายในสถานศึกษา และชุมชนด้วยวิธีการและรูปแบบที่ หลากหลาย ต 4.1.2 ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารใน รูปแบบต่างๆ กับบุคคลภายใน สถานศึกษาและชุมชน
	มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือ ในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การ ประกอบอาชีพ การสร้างความ ร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันใน สังคม	ต 4.2.1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการ สื่อสารในการทำงานและสมัครงานใน สถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์ จริง ต 4.2.2 ใช้ภาษาต่างประเทศในการ ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็น ของตนเองอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าว ต่อรองอย่างมีเหตุผล ต 4.2.3 ใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะ ด้านเพื่อการสื่อสาร การจัดการด้าน การเรียนการศึกษาต่อ และ/หรือด้าน อาชีพ 4. ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของ ชุมชน ท้องถิ่น หรือประเทศชาติ ในการสร้างความร่วมมือเชิง สร้างสรรค์ และการแข่งขันในสังคมโลก

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

ได้มีผู้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน ดังนี้

Gerlach and Ely (1971: 282) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบ สื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมาก ไม่ว่าจะเป็นบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไข ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติ

ศิริพงศ์ (2533: 66) ให้ความหมายไว้ว่า เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ เหตุการณ์ ที่จะนำพาเนื้อหาวิชาจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน โดยผ่านช่องทางการรับรู้ต่างๆ จากประสาทสัมผัสทั้งห้า

ไชยยศ (2533:137) ให้ความหมายว่า สิ่งต่างๆ ที่ใช้เป็นตัวกลางในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมาย

กิดานันท์ (2543:76) ให้ความหมายว่า เป็นตัวกลางที่ช่วยนำและถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนหรือจากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อหรืออุปกรณ์ต่างๆ ที่เป็นตัวช่วยให้การส่งถ่ายข้อมูล ความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ต่างๆ ขึ้นมา ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 7-9) แบ่งประเภทของสื่อออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ซึ่งได้แสดงหรือจำแนกหรือเรียบเรียงสาระความรู้ต่างๆ ที่ใช้หนังสือเป็นตัวเขียน หรือตัวพิมพ์เป็นสื่อเพื่อแสดงความหมาย เช่น เอกสาร หนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร รายงาน วิทยานิพนธ์

2. สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ได้ผลิตขึ้นเพื่อใช้ควบคู่กับเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หรือ เครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกจากนี้ สื่อเทคโนโลยี ยัง หมายรวมถึง กระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน

3. สื่ออื่นๆ อาจแบ่งได้ 4 ประเภท ดังนี้

- สื่อบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ซึ่งสามารถถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิด เจตคติและวิธีปฏิบัติตนไปสู่บุคคลอื่นได้ เช่น ผู้บริหาร

- สื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมเองตามธรรมชาติ หรือสภาพที่อยู่รอบตัวผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูหาได้ไม่ยาก เช่น พืชผัก ผลไม้

- สื่อกิจกรรม/กระบวนการ หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการที่ครูหรือผู้เรียนกำหนดขึ้นเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ใช้ในการฝึกทักษะซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด ปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน เช่น การแสดงละครบทบาทสมมติ การจัดนิทรรศการ

- สื่อวัสดุ/เครื่องมือ อุปกรณ์ หมายถึง วัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อประกอบการเรียนรู้ เช่น แผนภูมิ ตาราง กราฟ นอกจากนี้ยังรวมถึงสื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานต่างๆ เช่น อุปกรณ์ทดลองวิทยาศาสตร์

ไชยยศ (2533: 90) ได้แบ่งสื่อการเรียนการสอนออกเป็นประเภทดังนี้

1. ของจริง ได้แก่ วิทยากร วัสดุสิ่งของและเครื่องมือต่างๆ และหุ่นจำลอง
2. สื่อประเภทไม่ต้องฉาย ได้แก่ สิ่งพิมพ์ แผ่นป้ายต่างๆ วัสดุกราฟิก รูปภาพ และคู่มือการใช้เครื่องมือและฝึกทักษะบางอย่างที่ผลิตขึ้นมาโดยเฉพาะ ในบางกรณีอาจเป็นสิ่งพิมพ์ก็ได้
3. สื่อประเภทเสียง ได้แก่ เทปบันทึกเสียง วิทยุ
4. สื่อภาพนิ่งประเภทฉาย ได้แก่ สไลด์ แผ่นใสใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ
5. สื่อภาพเคลื่อนไหว ได้แก่ ภาพยนตร์ วิดีโอ
6. สื่อประสม เช่น
 - 6.1 สิ่งพิมพ์/เทปเสียง เป็นการใช้อุปกรณ์เทปเสียงบรรยาย ร่วมกับสิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์ขึ้นมาโดยเฉพาะ
 - 6.2 สไลด์หรือฟิล์มสตริป/เทปเสียง เป็นการใช้อุปกรณ์ที่มีคำบรรยายดนตรี และอื่นๆ ร่วมกับสไลด์หรือวิดีโอ
 - 6.3 ไมโครฟิล์ม/เทปเสียง (Microfiche/Audiotape)
 - 6.4 บทเรียนหรือสื่อโปรแกรม เช่น บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน และบทเรียนทางคอมพิวเตอร์
 - 6.5 คอมพิวเตอร์ปฏิสัมพันธ์วิดีโอ (Interactive Computer/Videotape)
 - 6.6 สื่อทางไกล

7. คอมพิวเตอร์ เกม และการจำลองสถานการณ์

Gerlach and Ely (1971: 274) ได้จำแนกสื่อการเรียนการสอน ออกเป็น 8 ประเภท ดังนี้

1. ของจริง และตัวบุคคล รวมทั้งสถานที่ที่เกิดขึ้นจริง
2. ภาษาพูด หรือ ภาษาเขียนหมายถึง คำพูด คำรา วัสดุตีพิมพ์ คำอธิบายในสไลด์ แผ่นภาพโปรงใส
3. วัสดุกราฟฟิก เช่น แผนภูมิ แผนภาพ โปสเตอร์ แผนที่ ลูกโลก
4. ภาพนิ่ง เป็นภาพที่ได้จากการถ่ายภาพไลด์และฟิล์มสตริป
5. ภาพเคลื่อนไหว ได้แก่ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์
6. การบันทึกเสียง ได้แก่ เสียงจากเทปบันทึกเสียง
7. การสอนประเภทโปรแกรม เป็นการสอนที่จะต้องจัดเตรียมล่วงหน้า อาจมีสื่อทางอื่นเข้ามาช่วยเป็น บทเรียนแบบโปรแกรม
8. สื่อประเภทสถานการณ์จำลองและชุดการสอน ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ

ขั้นตอนการผลิต ออกแบบสื่อการเรียนการสอน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 37-39) เสนอขั้นตอนในการผลิตสื่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สามารถนำไปใช้ได้กับการผลิตสื่อการเรียนรู้ทั่วไปไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปของการผลิตสื่อ

2. ศึกษาและกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียน โดยพิจารณาว่าผู้ที่จะใช้สื่อนั้นคือใคร มีความรู้และประสบการณ์เดิมมาอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดคุณสมบัติส่วนอื่นๆ ของสื่อให้เหมาะสมต่อไป
3. กำหนดและวิเคราะห์เนื้อหาสาระว่าจะต้องประกอบด้วยเนื้อหาสาระอะไรบ้าง ทั้งนี้ควรจะต้องพิจารณากำหนดเนื้อหาให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และให้เหมาะสมกับผู้เรียนด้วย
4. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยการตีความและจำแนกแยกย่อย จุดประสงค์ทั่วไปให้ละเอียดลงไปถึงขั้นที่ทราบได้ว่า เมื่อผู้เรียนเรียนรู้จากสื่อนั้นแล้วสามารถทำอะไรได้บ้างซึ่งจะเป็นแนวทางสำคัญในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป
5. กำหนดรูปแบบและวิธีประเมินผล
6. กำหนดวิธีการและแนวทางการเสนอเนื้อหา เป็นการวางแผนว่าจะเสนอเนื้อหา สาระในรูปแบบใด เรียงลำดับหัวข้อและเนื้อหาอย่างไร มีตัวอย่าง มีการนำเสนอ สรุปเรื่อง หรือ ทบทวนเรื่องอย่างไร ควรมีแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมแทรกอยู่ด้วยหรือไม่ ทั้งนี้ ก็เพื่อที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง
7. กำหนดแหล่งข้อมูลที่สนับสนุนการจัดทำสื่อการเรียนรู้ไม่ว่าจะผลิตสื่อการเรียนรู้นิใด อาจจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อเทคโนโลยี ผู้ผลิตจะต้องกำหนดว่าจะหาข้อมูลสนับสนุนได้จากแหล่งใด เช่น แหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับเนื้อหา ภาพประกอบ แผนภูมิ เป็นต้น
8. ขอร่างและจัดทำสื่อการเรียนรู้ตามรูปแบบ และวิธีการที่กำหนดไว้
9. ทดสอบคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้น โดยนำสื่อต้นแบบไปทดลองใช้กับ กลุ่มบุคคลที่เป็นตัวแทนของผู้เรียนที่จะต้องใช้สื่อนั้น ใช้สื่อต้นแบบนี้จัดการเรียนการสอนจริงๆ เพื่อศึกษาข้อบกพร่องต่างๆ สำหรับนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงสื่อให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
10. ปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ตามข้อมูลที่ได้ศึกษาไว้

11. นำสื่อที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปใช้

ทั้งนี้แล้ว ในหลักการออกแบบสื่อการเรียนการสอนนั้น Seels and Richey (1994) ได้ให้แนวคิดเป็นกระบวนการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis)
2. การออกแบบ (Design)
3. การพัฒนา (Development)
4. การนำไปใช้ (Implementation)
5. การประเมินผล (Evaluation)

นอกจากนี้ นนทวัฒน์ (2547) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า การสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะต้องคำนึงถึงคุณ สมบัติของผู้เรียนและจะต้องประกอบไปด้วย ปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน ดังนี้

1. มีคุณลักษณะของ Didactic คือ ความมุ่งหมายสำหรับสอน ซึ่งตั้งใจออกแบบไว้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาหรือหลักการโดยง่าย และ เรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. มีจอภาพที่ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive) กับบทเรียน ไม่น้อยกว่า 75 % ของจอภาพทั้งหมดในบทเรียนนั้น
3. หากเป็นเนื้อหาทางเทคนิค หรือ วิทยาศาสตร์ ควรออกแบบให้มีการจำลองภาพให้เห็นเสมือนจริง (Simulation) หรือ การเคลื่อนไหวของกลไกการทำงาน อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงที่ว่า "หนึ่งภาพดีกว่าการเขียนคำอธิบาย หนึ่งพันคำ"
4. สนองหลักด้านจิตวิทยาของมนุษย์ คือมีการสอดแทรกหลักการเรียนและเล่นผสมผสานกันไป มีการให้ทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน หรือ การแข่งขัน ผนวกอยู่ด้วย
5. ใช้ประโยชน์และเครื่องมือจากระบบมัลติมีเดียอย่างเต็มที่ อันจะทำให้เป็นสื่อที่มีคุณภาพเหนือสื่อแบบธรรมดาอื่น ๆ ทั่วไป

สื่อการเรียนการสอนแบบมัลติมีเดีย

มัลติมีเดีย หรือสื่อประสม เป็นเทคโนโลยีที่ทำให้คอมพิวเตอร์สามารถแสดงข้อความเสียง และภาพ ซึ่งอาจจะเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวได้พร้อมๆ กัน ทำให้ผู้ใช้สามารถโต้ตอบกับข้อความ ภาพ และเสียงที่เห็นและได้ยินได้ อีกนัยหนึ่งมัลติมีเดียมีสมรรถนะในการโต้ตอบ (Interactivity) (กรรชิต: 2539)

อิสสระ (2547) ให้ความหมายของมัลติมีเดียไว้ใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ใช้ในความหมายตามคำแปล หมายถึงสื่อที่เกิดจากการแสดงผลของข้อความ ภาพ และเสียง พร้อมๆ กันในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ ได้แก่ โทรศัพท์ ภาพยนตร์ สไลด์ ประกอบเสียง หรือการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ในการสาธิตหรือการสอน หรือหมายถึง การใช้สื่อมากกว่า 1 สื่อ ร่วมกันนำเสนอข้อมูลข่าวสาร โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับสื่อสามารถรับข้อมูลข่าวสารได้มากกว่า 1 ช่องทาง และหลากหลายรูปแบบ
2. ใช้ในความหมายปัจจุบัน หมายถึงการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อนำเอาข้อความ ภาพ และเสียง ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งถูกบันทึกไว้ในรูปข้อมูล มาแสดงผลแปลงกลับเป็นข้อความ ภาพ และเสียง ทางจอภาพและลำโพง ผสมผสานกัน รวมทั้งควบคุมการแสดงผลของสื่อเหล่านั้นโดยโปรแกรม (Program) ตั้งงานคอมพิวเตอร์

Howell (1992: 8-10) กล่าวถึง มัลติมีเดีย ว่าสื่อที่ใช้งาน ไฮเปอร์มีเดีย นั้นมาจาก มัลติมีเดีย ซึ่งจะประกอบด้วย อักษร กราฟิก รวมถึงภาพวาดและรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง ภาพยนตร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่นๆ ที่ช่วยสนับสนุน

กิดานันท์ (2543: 267) กล่าวถึงสื่อมัลติมีเดียหรือสื่อประสมว่าหมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ในการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อแต่ละอย่าง ตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา และในปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมด้วย เพื่อการผลิต หรือการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเสนอข้อมูลทั้งตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว แบบวีดิทัศน์และเสียง

นอกจากนี้ ینگคราญ (2542) สรุปว่า สื่อมัลติมีเดีย นั้นประกอบไปด้วยส่วนประกอบ 5 ส่วน คือ อักษร กราฟฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และภาพวิดีโอ ซึ่งกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กล่าวสรุปไว้ดังนี้

1. ข้อความ สิ่งที่ควรพิจารณาในการใช้ข้อความคือ การใช้รูปแบบและขนาดของตัวอักษร ความหนาแน่นของตัวอักษร สีของข้อความ และการวางรูปแบบข้อความ

2. ภาพนิ่ง เป็นการอธิบายประกอบข้อมูลต่างๆ เพื่อลดความแตกต่างของผู้เรียน สามารถทำให้เนื้อหาเข้าใจง่ายขึ้น

3. ภาพเคลื่อนไหว เพื่อสามารถช่วยจำลองกระบวนการที่ไม่อาจแสดงให้เห็นได้ง่ายด้วยวิธีอื่น สามารถใช้ได้ทั้งภาพเคลื่อนไหว 2 มิติ และภาพเคลื่อนไหว 3 มิติ การใช้ภาพเคลื่อนไหว สามารถสร้างความสนใจผู้ใช้ได้ แต่ถ้ามีภาพเคลื่อนไหวพร้อมๆ กันในหลายๆ จุด อาจลดทอนการเรียนรู้ได้

4. เสียง อาจหมายถึง เสียงบรรยาย ที่ควรเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและระดับผู้ใช้ การออกเสียงมีความชัดเจนถูกต้อง ควรสั้น กระชับ หรือเสียงเอฟเฟ็กต์ (sound effect) ควรมีความสม่ำเสมอในการใช้เสียงเอฟเฟ็กต์ประกอบการควบคุมกิจกรรมต่างๆ และเสียงดนตรี สามารถใช้เสียงดนตรีเป็นพื้นหลัง (background music) ในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ แต่ไม่ควรให้เสียงดังจนเกินไป

5. วิดีทัศน์ เกิดจากการบันทึกภาพที่เกิดขึ้นจริงในธรรมชาติ เสมือนหนึ่งเป็นการนำผู้ใช้ไปเห็นเหตุการณ์ในสถานที่จริง

รุ่ง (2543) กล่าวถึงแนวคิดของ บิลล์ เกตส์ เกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนในยุคปฏิวัติเทคโนโลยีซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประสมว่า

...ในอนาคตห้องเรียนทุกห้องจะมีสื่อประสม (Multimedia) จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เด็กสามารถเลือกเรียนเรื่องต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ ซึ่งในปัจจุบันได้มีบริษัทธุรกิจต่างๆผลิตสื่อประสมไว้มากมายหลายรูปแบบ และสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียน สื่อประสมจะเข้ามาในรูปแบบของซีดีรอม (CD-Rom) บนทางด่วนข้อมูลโดยต่อเชื่อมโยงเข้ากับ Internet ที่เป็นระบบ World Wide Web ช่วยให้เด็กสามารถเห็นภาพ ฟังเสียง ดูการเคลื่อนไหว ฯลฯ และมีสถานการณ์สมมุติต่างๆ ที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยตนเองได้...

อินเทอร์เน็ตกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ: การจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บ

อินเทอร์เน็ต มีอิทธิพลส่งผลมาถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาที่สอง (second language acquisition) โดยอาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษา โดยผ่านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เปรียบเสมือนความเป็นจริงของชีวิตเพราะจะต้องมีการประยุกต์ใช้ตลอดเวลา โดยส่วนหนึ่งจะเป็นการจัดการเรียนการสอน แบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา CALL: Computer Assisted Language Learning (Chapelle, 2001; Gonzalez, 2003)

ไพโรจน์ (2544: 5-20) กล่าวถึงการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาว่ามีความหมายครอบคลุมกิจกรรมด้านการศึกษาที่ถูกวางรูปแบบโดยครูผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากรูปแบบการสื่อสารและการควบคุมนักเรียนทางไกลแบบ Online มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียนซึ่งทำกันเป็นปกติ ดังนั้นเป้าหมายของการศึกษาผ่านอินเทอร์เน็ต จึงประกอบด้วยวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ ได้แก่

1. การสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน
2. การเสริมทักษะและความรู้เพื่อให้ครูสามารถดำเนินการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. การกำหนดเป้าหมายการศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวมความรู้จำนวนมหาศาล ผู้เรียนจึงมีช่องทางและวิธีการเรียนรู้ให้เลือกอย่างหลากหลาย ผู้เรียนสามารถเลือกสื่อการเรียนการสอนได้ตามความถนัดและความสนใจ ทั้งในรูปแบบของตัวอักษร รูปภาพ ภาพสร้างสรรค์จำลอง (animations) สถานการณ์จำลอง (simulations) เสียงและภาพเคลื่อนไหว (audio and video sequences) กลุ่มอภิปราย (peer and expert discussion groups) และการปรึกษาออนไลน์ (online mentoring) ด้วยเหตุนี้ การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30 มากกว่าการเรียนรู้โดยการฟัง การบรรยายในห้องเรียน หรือจากการอ่านหนังสือ และทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้นถึงร้อยละ 60 ของการเรียนรู้แบบดั้งเดิม (เกรียงศักดิ์, 2544)

Khan (1997) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนการสอนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) ไว้ว่า เป็นการเรียนการสอนที่อาศัยโปรแกรมไฮเปอร์มีเดียที่ช่วยในการสอนโดยการใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ตคือเครือข่ายโลก (WWW: World Wide Web) มาสร้างให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ในหลากหลายทิศทางมากยิ่งขึ้น

Parson (1997) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนผ่านเว็บว่า เป็นการสอนที่นำเอาข้อมูลที่ต้องการส่งให้บางส่วนหรือทั้งหมดโดยอาศัยเว็บ โดยเว็บสามารถกระทำได้ในหลากหลายรูปแบบและหลายหลายขอบเขตที่เชื่อมโยงกัน ทั้งการเชื่อมต่อบทเรียนวัสดุช่วยการเรียนรู้ และการศึกษาทางไกล

ถนอมพร (2544) กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญของเว็บซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ไว้ 8 ประการได้แก่

1. การที่เว็บเปิดโอกาสให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับเนื้อหาบทเรียน
2. การที่เว็บสามารถนำเสนอเนื้อหา ในรูปแบบของสื่อประสม (Multimedia)
3. การที่เว็บเป็นระบบเปิด (Open System) ซึ่งอนุญาตให้ผู้ใช้อิสระในการเข้าถึงข้อมูลได้ทั่วโลก

4. การที่เว็บอุดมไปด้วยทรัพยากร เพื่อการสืบค้นออนไลน์ (Online Search/Resource)

5. ความไม่มีข้อจำกัดทางสถานที่และเวลาของการสอนบนเว็บ (Device, Distance and Time Independent) ผู้เรียนที่มีคอมพิวเตอร์ในระบบใดก็ได้ ซึ่งต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ต จะสามารถเข้าเรียนจากที่ใดก็ได้ในเวลาใดก็ได้

6. การที่เว็บอนุญาตให้ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุม (Learner Controlled) ผู้เรียนสามารถเรียนตามความพร้อม ความถนัดและความสนใจของตน

7. การที่เว็บมีความสมบูรณ์ในตนเอง (Self-contained) ทำให้เราสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมดผ่านเว็บได้

8. การที่เว็บ อนุญาตให้มีการติดต่อสื่อสาร ทั้งแบบเวลาเดียว (Synchronous Communication) เช่น Chat และต่างเวลากัน (Asynchronous Communication) เช่น Web Board เป็นต้น

Dimiter (1999) เห็นว่า เทคโนโลยีเว็บนั้นเป็นสิ่งที่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีเพราะสามารถทำให้ผู้เรียนเลือกเรียนในเวลาและสถานที่ที่ตนเองชอบได้ ซึ่งถ้านำเทคโนโลยีเว็บมาบูรณาการเข้ากับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้นั้น จะทำให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนนั้นๆ มีความเป็นเอกลักษณ์สูง ซึ่งเป็นการสนับสนุนทฤษฎีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ดีอีกวิธีหนึ่ง

ถนอมพร (2544: 86-87) ได้กล่าวไว้ว่า “กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เว็บเป็นฐานนั้นเป็นการผสมผสานกันระหว่างเทคโนโลยีปัจจุบันกับกระบวนการออกแบบการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนโดยเปิดโอกาสให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับเนื้อหาบทเรียน”

Grey (2001) กล่าวถึงกลวิธีและหน้าที่ของอินเทอร์เน็ต ที่ควรประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ 4 ลักษณะดังนี้

1. การค้นหาและรับข้อมูล (Search for and receive)

กิจกรรมนี้เป็นการให้ผู้เรียนเปรียบเทียบโลกอินเทอร์เน็ตเป็นห้องสมุดเสมือน (virtual library) แล้วให้ผู้เรียนรู้จักการค้นหาข้อมูลและเลือกรับข้อมูลที่มีประโยชน์แก่ตนเองจากห้องสมุดนั้นๆ

2. การเผยแพร่ และจัดให้บริการข้อมูล (Publish and provide)

กิจกรรมนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้สืบค้นมาแล้วจัดเตรียมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ถูกต้องตามเนื้อหาและจุดประสงค์ของการค้นหาข้อมูล

3. การพูดคุยและโต้ตอบ (Talk to and reply)

กิจกรรมนี้มีความสำคัญในด้านการปฏิสัมพันธ์ (interaction) กับเครือข่าย เนื้อหาครูผู้สอน หรือ ผู้เรียนด้วยกันเอง เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยอินเทอร์เน็ต น่าสนใจยิ่งขึ้น

4. การร่วมมือกันและเรียนรู้ (Collaborate and learn)

กิจกรรมนี้เป็นการให้ผู้เรียนหลายคนมาเรียนรู้ร่วมกันจากกิจกรรมเดียวกัน ถึงแม้ว่าผู้เรียนแต่ละคนอยู่คนละสถานที่

เสียงทิพย์ (2546: 78) กล่าวว่าไว้ว่า “โดยธรรมชาติ อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสำหรับติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงเหมาะสำหรับการเรียนแบบเน้นกิจกรรม (task-based) และแบบสื่อสาร (communication) “

ผ่าน (2539-2540: 10-19) ได้เสนอตัวอย่างแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษด้วยอินเทอร์เน็ต แยกตามทักษะดังนี้

กิจกรรมการอ่าน

1. อ่านย่อหน้า ที่ผู้สอนเตรียมไว้ใน E-mail หรือ World Wide Web แล้วหาใจความหลัก (Main Idea) หรือหาทั้งใจความหลักและใจความสนับสนุน (Supporting Details)
2. สืบค้น (Search) ข้อมูลเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ผู้สอนกำหนดจากหลาย Web Site แล้ว
ประมวล สรุปความเกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างสั้นๆ
3. ใช้อินเทอร์เน็ตแบบ Gopher หรือ Database เพื่ออ่านบทคัดย่อ (Abstract) ของงานวิจัย
เรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วพูดหรือเขียนสรุปความ

กิจกรรมการเขียน

1. หาข้อมูลใน World Wide Web เพื่อเลือกเรื่องที่สนใจแล้วทำการย่อเรื่องให้มีความยาว
ประมาณ 1/4 ของเรื่องเดิม
2. ให้ผู้เรียนหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตตามหัวข้อที่สนใจ หรือผู้สอนกำหนดให้ แล้วเขียน
แสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือคัดค้าน
3. ให้ผู้เรียนเขียน e-mail เล่ากิจกรรมช่วงวันหยุดปลายสัปดาห์/ความมุ่งหวังของชีวิต หรือ
เขียนข้อความระดับย่อหน้าเกี่ยวกับเรื่องราวที่ตนสนใจ
4. ให้ผู้เรียนเขียน E-mail ถึงเพื่อนในต่างประเทศ (Pen Pal)

กิจกรรมการฟัง

1. ให้ผู้เรียนใช้ World Wide Web เพื่อฟังเรื่องการพูดในที่ชุมชนหรือการพูดในที่สาธารณะ (Public Speaking) แล้วให้ตอบคำถามที่ผู้สอนแจกให้
2. ให้ผู้เรียนฟังเรื่องใดเรื่องหนึ่งจาก World Wide Web หรือ Gopher แล้วเขียนสรุปเรื่องที่ฟังเป็นข้อความระดับย่อหน้าเพื่อเสนอรายละเอียด (Giving Details)
3. ให้ผู้เรียนฟังข่าวจาก World Wide Web แล้วเล่าเรื่องให้เพื่อนในชั้นเรียนฟังโดยเน้นการตอบคำถาม What? Where? When? และ How? เป็นสำคัญ

กิจกรรมการพูด

1. ให้ผู้เรียนค้นเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากอินเทอร์เน็ต แบบ World Wide Web แล้วพูดเสนอรายละเอียด / บอกเหตุผล / บอกสาเหตุ
2. ให้ผู้เรียนใช้ World Wide Web เพื่อฟังคำแนะนำในการปฏิบัติตนเมื่อประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ แล้วพูดเพื่อบรรยายขั้นตอนที่ควรปฏิบัติ

Jolliffe (2001) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยอินเทอร์เน็ตตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เตรียมข้อมูลเนื้อหาจากเว็บให้พร้อม
2. พัฒนาโครงร่างการเรียนรู้ ซึ่งรวมไปถึงการเนื้อหาเพื่อให้รัดกุมเพื่อสะดวกต่อวางจุดประสงค์การเรียนรู้ปลายทาง และต้นทาง หรือจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะ
3. พัฒนาเงื่อนไขการเรียนรู้ภายใต้เนื้อหาที่ชัดเจนที่ต้องครอบคลุมหลักสูตร

4. พัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้พร้อมทั้งพิจารณาแนวโน้มในการวัดผล
ประเมินผล
5. พิจารณากลวิธีการนำเสนอเนื้อหา โดยมุ่งประเด็นที่การได้มาซึ่งเนื้อหาจาก
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ถูกต้อง การมีปฏิสัมพันธ์ที่จะเกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ ขนาดกลุ่มของ
ผู้เรียน เป็นต้น
6. พิจารณารูปแบบการสอน รวมไปถึง การนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนการนำเสนอ
แบบฝึกหัด การสรุปผล และการประเมินผล
7. ตัดสินเครื่องมือที่จะเข้ามามีส่วนช่วยในกิจกรรมการเรียนการสอน จากเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต เช่น Browser, ตัวเชื่อมโยง (links), e-mail, Web board เป็นต้น
8. ตัดสินมาตรฐานของเครื่องมือหลัก ซึ่งหมายถึงการประเมินเว็บที่เหมาะสมกับการเรียน
การสอนนั่นเอง
9. เลือกแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมโดยวางโครงหน้าบทเรียน
10. นำสื่อทุกชนิดที่จัดเตรียม บรรจุลงในรูปแบบที่ออกแบบไว้
11. เตรียมการพร้อมการประเมินทุกองค์ประกอบของบทเรียน
12. เตรียมความรู้และความพร้อมของผู้เกี่ยวข้อง ครูและผู้เรียน เพื่อทดลองใช้
13. ประเมินภาพรวม พร้อมปรับปรุงแก้ไข โดยเฉพาะระบบที่ช่วยสนับสนุนการ
เรียนของผู้เรียน สิ่งที่คุณเรียนจะได้รับ ประสิทธิภาพของสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ และประสิทธิภาพ
ของสิ่งแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่นำเข้ามาจัดการ

สรุปได้ว่า การสอนผ่านเว็บเปิดโอกาสให้ผู้สอนสามารถปรับปรุงเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และรวมไปถึงการวางแผนโครงร่างหลักสูตรให้ทันสมัยได้อย่าง สะดวกสบายเนื่องจาก ข้อมูลบนเว็บมีลักษณะ เป็นพลวัตร(Dynamic)ที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงตลอดเวลา ช่วยให้ผู้สอนสามารถนำมาใช้ปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา นอกจากนี้การให้ผู้เรียนได้สื่อสารและแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน จะช่วยในการปรับปรุงเนื้อหาการเรียนได้ มากกว่าการเรียนการสอนแบบเดิม และเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ได้ยิ่งขึ้น(ถนอมพร, 2544)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

นงคราญ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสื่อประเภทฐานความรู้สำหรับวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว 2” ผลการวิจัยพบว่า ครูและนักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้สื่อระดับ มากถึงมากที่สุด แสดงว่าสามารถนำสื่อชุดนี้ไปใช้ในประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงการใช้สื่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง

พรรณี (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “เครือข่ายเสมือนช่วยการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส เรื่อง FRANCOMONDE “ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเครือข่ายเสมือนระดับ มากถึงมากที่สุด แสดงว่าเป็นนวัตกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ อีกทั้งยังเป็นสื่อสนอง นโยบายของชาติในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างองค์ความรู้และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ในการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยตนเอง

วาสนา (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเครือข่ายเสมือนช่วยการเรียนการสอนเรื่อง “บุคคลสำคัญของไทย” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนด้วยเครือข่ายเสมือนช่วยการเรียนการสอนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อรูปแบบของเครือข่ายเสมือน

อัชรี (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาระบบสารสนเทศแบบเครือข่ายเสมือนช่วยการเรียนการสอนด้านการพยาบาลอนามัยชุมชน” ผลการวิจัยพบว่า ระบบสารสนเทศแบบเครือข่ายเสมือน สามารถใช้ได้หลายรูปแบบคือ ใช้ในบริบทนอกห้องเรียนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้ในบริบทนอกห้องเรียนแบบสื่อเสริมการสอน และใช้ในบริบททั้งในและนอกห้องเรียนโดยที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลความคิดเห็น หรือความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ผลการประเมินระบบสารสนเทศแบบเครือข่ายเสมือนทั้งด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการพัฒนา และด้านการเรียนการสอน หลังการนำไปใช้อยู่ในระดับดีมากทุกด้าน

ศุภดา (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้เกมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน” ผลการวิจัยพบว่า เกมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ 80.5/81 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยเกมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน โดยใช้เกมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับมาก

งานวิจัยภายนอกประเทศ

Carter (2000) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Using the Internet as an educational tool in geography courses” เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับกลวิธีการสอนแบบพฤติกรรมนิยม (Behaviorist) และแบบเรียนรู้โดยตนเอง (Constructivist) เสริมด้วยการบรรยายและการร่วมอภิปรายจากผู้เชี่ยวชาญในรายวิชาสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน การนำเสนอผลงาน และการสืบค้นข้อมูลได้เป็นอย่างดี และยังสามารถประยุกต์ความรู้และทักษะที่ได้รับ ไปใช้ในการเรียนรายวิชาอื่นๆ เป็นอย่างดี ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการเรียนของผู้เรียนประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

Gulsun (2000) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Online Learning: A study of students attitudes towards web-based instruction (WBI)” เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเว็บเพื่อการศึกษ โดยใช้การสัมภาษณ์และแบบสังเกตเพื่อประเมินเจตคติที่มีต่อการเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต ในสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานต่อการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เกิดการค้นพบความคิดใหม่ๆ และต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนจากเว็บเพื่อการศึกษเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษา

Liu (2003) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “An instructional design theory for teaching freshman English in a hybrid Web-based instruction course in Taiwan (China)” เพื่อศึกษารูปแบบการนำการเรียนการสอนโดยใช้เว็บเป็นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศแก่นักเรียนชั้นปีที่ 1 ในไต้หวัน ประเทศจีน ผลการวิจัยพบว่าการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เว็บเป็นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศนั้นได้ผลเป็นอย่างดี ซึ่งผู้เรียนจะได้รับทักษะการบูรณาการความรู้ และทักษะการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

Katherine (2000) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Evaluation of Web-based instruction in interior design education: A pilot study” เป็นการศึกษาหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวัดเจตคติต่อการเรียนด้วยเว็บไซต์เพื่อการศึกษา ในรายวิชา Interior Design โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนจากเว็บไซต์เพื่อการศึกษา กลุ่มที่ 2 ฟังคำบรรยายและเรียนจากเว็บไซต์เพื่อการศึกษา กลุ่มที่ 3 ฟังคำบรรยายเท่านั้น ผลการทดลองพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่ 1 ต่ำกว่าอีก 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.003 สรุปผลการทดลองได้ว่าผลการเรียนจากเว็บไซต์เพื่อการศึกษา สัมพันธ์กับคะแนนก่อนเรียน โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนจะไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนที่มีสภาพแวดล้อมแบบช่วยเหลือตนเอง ซึ่งเป็นรูปแบบของการเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต

สมมติฐานในการวิจัย

ความพึงพอใจในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 3 ของครูและนักเรียนอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด